Написав Вячеслав Радіон
Вівторок, 17 серпня 2010, 13:51

Думки, що в серці у людини,
Ти чуєш, Боже, як слова!
Сердечний намір з середини,
Ніхто від Тебе не схова!

Ти бачиш всіх і всіх Ти чуєш!
Ти й Всесвіт, Боже, сотворив!
І Словом Істини пануєш,
Як Батько серед дітвори!

Хоча порою й не слухняні
Бувають дочки та сини,
Ти ж, як рукою мами-няні,
Накажеш, збавив від вини.

Від ворогів Ти зберігаєш
Святую Церкву, як сім'ю
І в небо тих переселяєш,
Хто волю виконав Твою!

Щасливі ми, що народились
Від Тебе, Боже, у Христі!
В Тобі ростем і освятились,
Як діти вічності, святі!